

РЕШЕНИЕ

№ 40863

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9781** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производство по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно -процесуалния кодекс
(АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по постъпила касационна жалба от Б. Л. Т., депозирана чрез пълномощник
адв. А. И., САК против Решение № 2817 от 25.07.2025 г., постановено по НАХД № 6140/2025 г.
по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, с което е потвърдено
Наказателно постановление № СОА24-РД11-939/18.09.2024 г., издадено от заместник кмет на
Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“. С НП, предмет на съдебен
контрол на Б. Л. Т. е наложено, на основание чл. 178е от Закона за движение по пътищата (ЗДвП),
административно наказание Глоба в размер на 50,00 лева за извършено административно
нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за неправилност и необоснованост на атакувания
съдебен акт. Твърдят се допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при
постановяване на съдебния акт, които се сочат и като основания за неговата отмяна. Според
касатора, в мотивите на обжалваното решение съдът не е обсъдил всички конкретни оплаквания,
изложени във въззивната жалба. В този аспект се твърди, че не са констатирани допуснатите при
установяване и санкциониране на процесното административно нарушение съществени
нарушения на процесуалните правила – не е посочен № и дата на издаване на НП, което се
свързва с невъзможност да се провери спазването на срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, не е изяснена
фактическата обстановка от значение за ангажиране на административната отговорност на

санкционираното лице – изграждан ли е тротоар на процесния пътен участък, не е посочена точно нарушената правна норма, поради липса на фактически твърдения в какво се изразява нарушението. В касационната жалба е посочено, че на приложената снимка към административната преписка няма тротоар, който отговаря на легалните дефиниции в § 6, т. 6 от ДР на ЗДвП и § 1, т. 5 от ДР на ППЗДвП, а такъв е изграден едва през 2025 г. когато е поставен за първи път в този пътен участък и знак „В27“ – „Забранени са престоят и паркирането“. С тези аргументи е оспорен изводът на съда, че в процесния пътен участък не е било разрешено паркирането. От настоящата инстанция се иска да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление, предмет на съдебен контрол. При условията на алтернативност е направено искане за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендират се направените разноски пред двете инстанции.

Ответникът по жалбата, в представен по делото писмен отговор (л. 11 – л. 14) е изложил съображения за неоснователност на аргументите, с които е мотивирано искането за отмяна на оспорения съдебен акт. Застъпил е становище, че обжалваното решение е постановено при спазване на процесуалните правила и правилно приложение на материалния закон, в съответствие с приложените доказателства. Напревил е искане да бъде потвърдено, а жалбата – оставена без уважение. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение за касационното производство в размер на 150,00 лева.

В съдебното заседание касаторът лично поддържа направените алтернативни искания в жалбата и аргументите, с които са обосновани. Представя актуални снимки от процесния пътен участък и писмо рег. № РСР25-КЦ51-796 от 28.08.2025 г. от кмета на район „С.“ при Столична община. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение, за което представя доказателства и списък на направените разноски, съгласно чл. 80 от ГПК.

Ответникът по касационната жалба – заместник кметът на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“ не участва и не се представлява в съдебното заседание пред настоящата инстанция.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита, че обжалваното решение е неправилно и следва да бъде отменено по съображенията, изложени в касационната жалба.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав въз основа на приложените по делото доказателства като взе предвид становището на страните, съобразно правомощията по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена е срещу подлежащ на оспорване, съгласно чл. 63в от ЗАНН съдебен акт, в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК (съобщението за решението на СРС е връчено на 13.08.2025 г., а жалбата е заведена с вх. № 285714 от 27.08.2025 г.) от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на събраните в съдебното производство доказателства, Районният съд е приел за установено от фактическа страна:

На 03.08.2024 г. около 15:45 часа, свид. Ю. 3. – полицаи в сектор „Общинска полиция“ при отдел „Общинска полиция“ – СДВР, констатира, че върху тротоар – на място, неопределено за паркиране - на [улица]срещу № 55 към [улица]в [населено място] е паркиран лек автомобил „Б. 530Д Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Свид. 3. съставила неприсъствен фиш серия СО № [ЕГН] от 03.08.2024 г., с който се налага на административно наказание глоба в размер на 50,00 лева на собственика на автомобила, за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

Въз основа на подадено от санкционираното лице Възражение, рег. № 513000-58545 от 06.08.2024

г. срещу издадения Ф., при условията на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, свид. 3. съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 032629 от 07.08.2024 г., връчен лично в същия ден. Въз основа на съставения АУАН, заместник кметът на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с делегирани правомощия със заповед № СОА24-РД09-1872 от 02.02.2024 г. на кмета на Столична община, е издал НП, предмет на съдебен контрол, изх. № СОА24-РД11-939 от 18.09.2024 г., с което на основание чл. 22, ал. 5 и ал. 6 от Закона за местното самоуправление и местната администрация вр. чл. 178е от ЗДвП и чл. 53, ал. 1 от ЗАНН е наложил на собственика на лекия автомобил Б. Л. Т. административно наказание Глоба в размер на 50,00 лева за извършено административно нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП – паркиране върху тротоара на [улица]срещу № 55 към [улица]в [населено място], на място неопределено за паркиране, с което пречи на преминаване на пешеходците.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения срещу констатациите в АУАН. Наказателното постановление предмет на съдебен контрол е издадено на 18.09.2024 г. и е връчено на санкционираното лице на 21.03.2021 г. по пощата с известие за доставяне (обратна разписка – л. 13).

Въз основа на тези факти, Районният съд е направил изводите си относно приложението на материалния закон.

Касационната инстанция не констатира допуснати нарушения на процесуалните правила в съдебното производство, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице или да са препятствали възможността му ефективно да я организира и в този аспект да са основание за отмяна на обжалваното решение. Районният съд е положил дължимите усилия за събиране на относимите доказателства за установяване на всички факти от значение за съставомерните елементи от административното нарушение, за което е санкциониран касаторът. Спазени са и процесуалните стандарти при проверката и оценката на доказателствените източници. С разпореждането за насрочване на открито съдебно заседание съдът е задължил както административно наказващия орган (въззиваемата страна), така и директорът на Дирекция „Градска среда“ към Столична община да представят относимата информация за изясняване на релевантните факти – отговаря ли пространството на [улица]срещу № 55 към [улица]на изискванията за тротоарна/пешеходна площ, както и изготвен снимков материал към момента на констатиране на административното нарушение със съставения Ф. № 234476 от 03.08.2024 г. от свид. 3., доказателства за компетентност на актосъставителя и на административно наказващият орган.

В мотивите на решението е кредитирана информацията от приложените документи към административната преписка, приобщени като доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК, показанията на актосъставителя Ю. 3. и приетите писмени доказателства в съдебното производство – заверени копия на документи, представени от директора на дирекция „Градска среда“ при НАГ – СО и главният архитект на Столична община. Въз основа на тази информация са направени изводите относно спазването на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН и изискванията на чл. 40, чл. 42 - чл. 43, както и на чл. 52 и чл. 57 от ЗАНН при констатиране на административното нарушение с оспорения Ф., издаденият АУАН, на основание чл. 40, ал. 3 от ЗАНН и последващото санкциониране с НП издадено от заместник кмета на Столична община. Прието е, че както актосъставителят, така и административно – наказващият орган са надлежно оправомощени длъжностни лица, по смисъла на чл. 167, ал. 2 вр. чл. 168, ал. 1 и чл. 189, ал. 1 от ЗДвП и чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА.

Касационната инстанция не споделя възраженията за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, предпоставящо отмяна на обжалваното решение, а и на НП, предмет на

съдебен контрол. В мотивите на съдебния акт са изложени убедителни аргументи, с които е обосновано наличието на всички съставомерни елементи на санкционираното административно нарушение. Посочено е, че както в АУАН, така и в НП описанието на нарушението е пълно и ясно – касае се за паркиране върху тротоар – място, неопределено за паркиране на МПС. Не е възприето възражението на санкционираното лице, че в НП липсва № и дата на издаване. Мотивите на съдебния акт не страдат от сочените в касационната жалба пороци. Съдът е изложил убедителни аргументи, които настоящата инстанция възприема, защо е счел, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при констатиране на административното нарушение с издадения фиш и съставения впоследствие, въз основа на писменото възражение от касатора, АУАН, както и при санкциониране на установеното административно нарушение с обжалваното НП.

Посочил е, че с разпоредбата на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП е предвидено едно единствено изключение за паркиране върху тротоар и то е изцяло в правомощията на собственика на пътя или на администрацията, а именно - да е дадено разрешение от тях по съответния ред. Позовал се е на показанията на свид. 3., на Отговора на Столична община направление „Архитектура и градоустройство“, както и на извадката от цифровия модел на информационната система „С.“ и е направил категоричен извод, че на конкретното място, на което е бил паркиран, към момента на проверката от свид. 3. на 03.08.2024 г., лекият автомобил собственост на касатора Б. Т. паркирането не е разрешено. Направен е извод, че процесната площ отговаря на критериите, въведени с легалната дефиниция на понятието „тротоар“ в § 6, т. 6 от ДР на ЗДвП – изградена надлъжна част от пътя, ограничаща платното за движение, която е била предназначена само за движение на пешеходци, въз основа именно на информацията от Столична община направление „Архитектура и градоустройство“ и извадката от цифровия модел на информационната система „С.“.

Представените в касационното производство снимки и отговорът на кмета на район „С.“, адресиран до касатора, че тротоарът по [улица] е изграден в периода м. юни – юли 2025 г. когато е поставен и забранителният знак „B27“, не дават основание за промяна на включените в предмета на доказване факти, доколкото за осъществяване на състава на административното нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП е необходимо не да е нарушена забрана за паркиране, а да не е дадено разрешение за паркиране, обозначено по съответния ред, издадено от собственика на пътя или администрацията, при издаването на което следва да се съобразят изискванията за необходимото пространство за преминаване на пешеходци, както и за масата на автомобилите, на които може да се разреши да паркират върху тротоара. Т. разрешение в конкретния казус няма издадено. Наред с това, липсата на подобно отстояние е ясно видима на снимката, приложена към съставения фиш и издадения впоследствие АУАН.

Що се отнася до номера и датата на НП - те са посочени ясно в заглавната част и са възприети от касатора, предвид посочването им в подадените въззивна и касационна жалби.

По изложените съображения обжалваното решение като валидно, постановено при спазване на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН следва да бъде уважено своевременно направеното искане на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в посочения размер от 150,00 лева, който е в близък до минималния предвиден в разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ. Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН вр. чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2817 от 25.07.2025 г., постановено по НАХД № 6140/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав.

ОСЪЖДА Б. Л. Т., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична община сумата от 150 (сто и петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в касационното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.